

JUNGLE BOOK

Vertelt het verhaal van Mowgli, een tienjarig kind dat is opgevoed in de jungle (door wolven). De wolven hebben vernomen dat een gemene tijger genaamd Shere Kahn naar de jungle is gekomen om Mowgli te doden. De roedel besluit dat Mowgli naar een menselijk dorp moet worden gebracht. Bagheera, de panter die Mowgli in eerste instantie heeft gevonden, probeert hem uit de jungle te escorteren. Mowgli protesteert, en hecht zich aan Baloo, een zorgeloze beer. Mowgli wordt geconfronteerd met gevaren van de jungle zonder het wakend oog van Baloo en Bagheera, maar het is een verhaal met een happy end. Mowgli besluit uiteindelijk wel naar een menselijk dorp te gaan, maar niet omwille van Shere Kahn.

De adoptie-aansluiting

Bagheera vindt het kind Mowgli alleen en huilend in een mand. Bagheera brengt Mowgli naar een familie van wolven omdat ze net baby's hebben gekregen en, zo veronderstelt hij, ruimte kunnen maken voor één meer. In een interessante (en pijnlijke, nutteloze) verbinding met interculturele adoptie probeert de junglegemeenschap Mowgli te dwingen om te vertrekken en terug te keren naar "zijn eigen soort". Mowgli toont een ongedifferentieerde gehechtheid; hij klampt zich vast aan Bagheera en vervolgens aan Baloo in een poging om stabiliteit te bereiken (Mowgli wil de jungle niet verlaten.) Wanneer ze het hem niet kunnen beloven, begint hij zich te hechten aan onsmakelijke karakters die hem beloven dat hij in de jungle kan blijven, maar die egoïstische motieven hebben (Kaa, een slang, Louie, een aap)

Sterke punten

Bagheera en Baloo tonen hun sterke loyaliteit aan Mowgli. Ze proberen te doen wat het beste voor hem is, ook al doet het hen pijn, en ze brengen zichzelf in gevaar om Mowgli te beschermen.

Zwakke punten

Crossculturele geadopteerden kunnen met deze film worstelen. Het overheersende thema is dat Mowgli terug moet naar zijn eigen soort. Uiteindelijk doet hij dat wel als hij verliefd wordt op het eerste menselijke meisje dat hij ziet, en verlaat hij woordeloos zijn beschermers in de jungle. Gedurende de hele film probeert Mowgli zich echter te hechten aan iedereen die hem wil laten blijven. Hij gebruikt snel termen als "poppa" en "neef" in een poging om acceptatie en permanentie te krijgen, en verklaart zelfs dat hij geen mens meer is, maar een beer, in een poging om solidariteit te voelen met Baloo. De WHOLE POINT OF THE MOVIE gaat over het wegwerken van Mowgli in de jungle, omdat hij niet past en gevaarlijk is om in de buurt te hebben.

Het potentieel voor afwijzing is vanaf het begin van de film aanwezig: Bagheera vertelt dat, "als ik had geweten hoe diep ik betrokken zou zijn [bij Mowgli's leven, toen ik hem in de mand zag], ik zou mijn instincten hebben gehoorzaamd en weggelopen zijn." Het thema van de film lijkt te zijn dat mensen bij hun eigen soort horen - de apen worden beschreven als

"ongewenst", de mensen mogen niet in de jungle zijn. Wanneer Mowgli een meisje ontmoet, zingt ze over haar vader die "in het bos jaagt", wat een verdere, onherkenbare instemming geeft met het feit dat de jungledieren en Mowgli echt geen vrienden zouden moeten zijn.

De film spreekt direct tegen interculturele adoptie. Het gebruikt zelfs het woord "adoptie". Het is zo ongenueanceerd dat zelfs een kleuter het opmerkt. Bagheera, een wijze en zorgzame panter, legt aan Baloo uit: "Je kunt Mowgli niet adopteren als je zoon. Vogels van met éénzelfde veer moeten samenkomen. Je zou toch niet met een panter trouwen?" Baloo protesteert, "Ik heb hem beloofd dat hij bij mij kon blijven." Ik hou van dat kind. Ik hou van hem alsof hij mijn eigen kind was." Maar Bagheera reageert dat, als Baloo van Mowgli houdt, hij hem weg moet sturen. Als Baloo tegen Mowgli zegt dat hij hem wegstuurt, loopt Mowgli weg.

Deze scene is een heel dubbele scene. We leren als we volwassenen zijn de boodschap 'if you love someone, you have to let them go'; Maar dit is een concept dat je enkel als je volwassen bent begrijpt en de nodige levenservaring hebt en dan nog is het voor vele volwassenen een begrip moeilijk te slikken.

Heel veel adoptiekinderen hebben een verlatingsangst die al dan niet duidelijk zichtbaar is. Het is dan ook moeilijk te vatten dat degene die hun liefhebben hen juist gaan verlaten 'in het belang van het kind'.).

Het is dan ook normaal dat ze gaan twijfelen, vooral als ze nog niet goed fictie en realiteit kunnen scheiden. Vergeet niet dat in de realiteit, ze al eens verlaten zijn geweest door diegene dat hun onvrij waardig hadden moeten lief hebben namelijk de biologische ouders. Sommige kinderen vinden het misschien eng dat Shere Kahn Mowgli wil vermoorden. Mowgli is op een gegeven moment ontvoerd. Een slang eet hem bijna op. In een angstaanjagende scène dreigt Shere Kahn Baloo te vermoorden. Ze vechten. Er is brand in het spel.

Aanbevelingen

Er is zoveel mis met The Jungle Book vanuit een adoptieperspectief, wat triest is, want het is een klassieke film. Maar kinderen kunnen het heel moeilijk hebben met deze film. Sommige animatiefilms van Disney en Disney-achtige films kunnen beter omgaan met interculturele adoptie. Kijk naar Kung Fu Panda, The Tigger Movie en Tarzan. Hier is mijn suggestie: de liedjes zijn het beste deel van de film, en de liedjes hebben niet echt iets te maken met adoptie. Baloo's vertolking van "The Bear Necessities" is een klassieker. Koop een CD met Disney nummers, of een meezingbare DVD, maar denk eens serieus na over het overslaan van de film zelf.